

פרק אחד-עשר – פרק חלק Introduction

In the משניות, this is the 10th chapter, as it continues to explicate the rules of the 9th in its discussion of the laws of the (possibly theoretical) עיר הנדחת. However, due to the lengthy Aggadic passages which make up the bulk of the Gemara here, the order of the chapters is inverted in the Bavli such that this is the final chapter. That does make the transition to מסכת מכות somewhat more awkward – see מכות ב. at the beginning of the גמרא. The reason for the inclusion of these Aggadot, which focus on eschatology, is the opening משנה which introduces both creedalism and the hereafter – both as a “place” gained by all ישראל, and as a “place” from where some are excluded. The one “doxological” statement which is found in the corpus of the משנה – one which, if not subscribed to, will potentially bar the denier from הבא – is found here. As a result, רמב”ם found this to be, in his words, the most suitable segue in his פירוש המשניות to present his 13-point creed, along with a general introduction to belief and heresy and a presentation of the various approaches to חז”ל. Parenthetically, these outlines will typically have lots of פסוקים and little outline as a result of the nature of the material.

23.11.1

(שמסר להם שם טומאה) 91a → (משנה א') 90a

1. ועמד כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצח מטעו מטעני מעשה ידי להתפאר: ישעיהו ס, כא
 2. ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך פי אני ה' רפאך: שמות טו, כז
 3. ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישכחו וישכחו וישלם למלכותו וידע מנשה כי ה' הוא האלהים: דה"ב לג, יג
 4. ויאמר אל ישע שמעו דבר ה' זה אמר ה' כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: מ"ב ז, א
 5. ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הגה ה' עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הגה ה' ראה בעיניך ומשם לא תאכל: מ"ב ז, ב
 6. ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת: מ"ב ז, כ
 7. כן תרימו גם אתם תרומת ה' מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן: במדבר יח, כח
 8. ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הפהנים והלויים למען יחזקו בתורת ה': דה"ב לא, ד
 9. ושמרו את משמרתיו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני ה' מקדשם: ויקרא כב, ט
 10. והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני ה' מקדשם: ויקרא כב, טו
 11. וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: שמות ו, ד
 12. ויאמר ה' אל משה הנה שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתית אתו: דברים לא, טז
 13. יחיו מתיד נבלתי יקומו הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אולת טלף וארץ רפאים תפיל: ישעיהו כו, יט
 14. וחפץ כנין הטוב הולך לדודי מישירים דובב שפתי ישנים: ש"ש ז, י
 15. ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש: דברים יא, ט
 16. ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: דברים ד, ד
 17. כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הפרת תפרת הנפש הוא עונה בה: במדבר טו, לא
 18. והנפש אשר תעשה ביד רמה מן הארץ ומן הגר את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: במדבר טו, ל
 19. יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר קעשב הארץ: תהלים עב, טו
 20. צו את בני ישראל ואמרת אלהים כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתי: במדבר לד, ב
 21. ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: בראשית ט, כה
 22. וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: שמות יב, לו
 23. ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: שמות יב, מ
 24. ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: בראשית כה, יב
 25. ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: בראשית כה, יט
 26. ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: בראשית כה, ה-ו

- I 'א משנה ב' (משנה א' is also included here, but we will outline it at קא where the גמרא takes up the discussion)
  - a for all of ישראל (v. 1)
  - b Excluded:
    - i Those who say: there is no principle of תחיית המתים found in the תורה
      - 1 Reason: מדה כנגד מדה, as per vv. 3-6
      - 2 Sources in the תורה vv. 7, 11-19 (vv. 8-10 are explanations for a different inference from v. 7)
    - ii And those who aver: that the תורה is not from Heaven
    - iii And: an Epicurean (defined below)
    - iv anyone who reads “outside books” (apocrypha? NT?)
      - 1 And: anyone who pronounces an incantation on a wound, invoking v. 2
    - v anyone who pronounces the ineffable Name
- II Tangential אגדות: mention of בניסן as a festive day, when the Jews defended our claim to א"י before Alexander of Macedonia (vv. 20-21)
  - a Tangent: defense of our keeping the wealth of Egypt – v. 22
  - b Tangent: defense of our claim of the Abrahamic legacy against קטורה ובני ישמעאל – vv. 23-26